

Mati žalostna je stala (Stabat Mater)

E-molitvenik za pametne
telefone in tablice

27. Maj. 2020

Mati žalostna je stala, zraven križa se
jokala, ko na njem je visel Sin.

V grenko žalost zatopljena je nje duša
prebodena z mečem silnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati morala je sveta
Mati, k'tere Sin je rešil svet.

V žalosti vzdihuje blede, ko v trepetu
Sina gleda, kaj trpi na les razpet.

Komu potok solz ne lije, ko bridkosti
zre Marije, grenke nad morja
bridkost?

Kdo prisrčno ne žaluje, ko to Mater
premišljuje, njenih bóli velikost?

Vidi Jezusa trpeti, grehe ljudstva nase
vzeti, šibam vdati se voljó.

V Sina le pogled upira, ko ves
zapuščen umira k smrti nagne že
glavó.

Mati, vir ljubezni prave, naj občutim
te težave in s teboj žalujem zdaj.

Daj, da bo srce se vnelo in za Jezusa
gorelo mi v ljubezni vekomaj.

Sveta Mati, to te prosim, rane
Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih
srce.

Sinu tvojemu so rane v odrešenje
moje dane, tudi mene naj bolé.

Naj s teboj sedaj žalujem, Križanega
objokujem, ko v dolini solz živim.

S tabo poleg križa stati, s tabo
združen žalovati v bridkem joku
hrepenim.

Prosim, hvaljena Devica, ti mi bodi
tolažnica, daj mi delež bolečin.

Daj mi, da bom vse življenje rad
premišljal to trpljenje, ko je umiral
Božji Sin.

Mene križ naj obtežuje, mene s tugo
napolnjuje sveta kri njegovih ran.

Ti pa varuj, Mati ljuba, da moj del ne
bo poguba, kadar pride sodni dan.

Kristus, ko bo treba umreti, daj po
Materi presveti, da skušnjave zmagal
bom.

Ko pa smrt telo mi vzame, dušo mojo
naj objame večne slave rajski dom.
Amen.

Latinsko:

Stabat Mater dolorósa iuxta Crucem
lacrimósa, dum pendébat Fílius.

Cuius ánimam geméntem,
contristátam et doléntem
pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta fuit illa
benedícta, mater Unigéniti!

Quæ mærébat et dolébat, pia Mater,
dum vidébat nati pœnas íncliti.

Quis est homo qui non fleret, matrem
Christi si vidéret in tanto supplício?

Quis non posset contristári Christi
Matrem contemplári doléntem cum
Fílio?

Pro peccátis suæ gentis vidit Iesum in
torméntis, et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum moriéndo
desolátum, dum emísit spíritum.

Éia, Mater, fons amóris me sentíre
vim dolóris fac, ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum in amándo
Christum Deum ut sibi compláceam.

Sancta Mater, istud agas, crucifíxi
fige plagas cordi meo válide.

Tui Nati vulneráti, tam dignáti pro
me pati, pœnas mecum dívide.

Fac me tecum píe flere, crucifíxo
condolére, donec ego víxero.

Iuxta Crucem tecum stare, et me tibi
sociáre in planctu desídero.

Virgo vírginum præclara, mihi iam
non sis amára, fac me tecum
plángere.

Fac, ut portem Christi mortem,
passiónis fac consórtem, et plagas
recólere.

Fac me plagis vulnerári, fac me Cruce
inebriári, et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus, per te,
Virgo, sim defénsus in die iudícii.

Christe, cum sit hinc exíre, da per
Matrem me veníre ad palmam
victóriæ.

Quando corpus moriétur, fac, ut
ánimæ donétur paradísi glória.
Amen.

↗ Nazaj na kazalo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/mati-
zalostna-je-stala-stabat-mater/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/mati-zalostna-je-stala-stabat-mater/) (18. Avg.
2025)